2024/1438

2024 5 24

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA (ES) 2024/1438

2024 m. gegužės 14 d.

kuria iš dalies keičiamos Tarybos direktyvos 2001/110/EB dėl medaus, 2001/112/EB dėl žmonių maistui skirtų vaisių sulčių ir tam tikrų panašių produktų, 2001/113/EB dėl žmonių maistui skirtų vaisių džemų, želė, marmeladų ir saldintos kaštainių tyrės ir 2001/114/EB dėl žmonėms vartoti skirto tam tikro iš dalies arba visiškai dehidratuoto konservuoto pieno

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 43 straipsnio 2 dalį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę [1],

pasikonsultavę su Regionų komitetu,

laikydamiesi įprastos teisėkūros procedūros [2],

kadangi:

(1) atsižvelgdama į 2019 m. gruodžio 11 d. Komisijos komunikate „Europos žaliasis kursas“ nustatytus tikslus, Komisija priėmė 2020 m. gegužės 20 d. Komisijos komunikatą „Sąžininga, sveika ir aplinkai palanki maisto sistema pagal strategiją „Nuo ūkio iki stalo“ (toliau – strategija „Nuo ūkio iki stalo“), kuriame paskelbė priemones, kuriomis siekiama sveikesnės ir tvaresnės Sąjungos maisto sistemos. Tomis priemonėmis, Komisija, *inter alia*, siekia skatinti keisti maisto produktų, kuriuose yra daug cukraus, sudėtį ir sudaryti palankesnes sąlygas pereiti prie sveikos ir tvarios mitybos. Be to, siekiant įgalinti vartotojus priimti informacija pagrįstus sprendimus rinktis sveikus ir tvarius maisto produktus, Komisija paskelbė apie galimą privalomų kilmės ar kilmės vietos nuorodų taikymo išplėtimą tam tikriems produktams, kartu visapusiškai atsižvelgiant į poveikį vidaus rinkai;

(2) Tarybos direktyvoje 2001/110/EB [3] nustatytos medaus apibrėžtys, pavadinimai, bendrosios taisyklės dėl medaus sudėties, taip pat kokybės ir ženklinimo reikalavimai;

(3) atsižvelgiant į glaudų medaus kokybės ir jo kilmės ryšį ir būtinybę neklaidinti vartotojų dėl produkto kokybės, Direktyvoje 2001/110/EB nustatytos taisyklės dėl medaus kilmės nurodymo etiketėje, siekiant nurodyti jo surinkimo vietą. Visų pirma, tos direktyvos 2 straipsnio 4 punkte reikalaujama etiketėje nurodyti medaus kilmės šalį (-is), kurioje (-iose) surinktas medus, ir nustatyta, kad jei medus kilęs iš daugiau nei vienos valstybės narės ar trečiosios šalies, privalomą kilmės šalių nuorodą galima pakeisti vienu iš šių žymenų: „ES medaus mišinys“, „ne ES medaus mišinys“, „ES ir ne ES medaus mišinys“. Tuo pagrindu valstybių narių priimtos skirtingos taisyklės galėjo suklaidinti vartotojus ir galėjo trukdyti vidaus rinkos veikimui;

(4) turint omenyje tai, kad vartotojai ypač domisi medaus geografine kilme ir atsižvelgiant į strategijos „Nuo ūkio iki stalo“ tikslą stiprinti vartotojų gebėjimą priimti informacija pagrįstus sprendimus, be kita ko, savo maisto produktus rinktis pagal kilmę, ir siekiant išsaugoti veiksmingą vidaus rinkos veikimą visoje Sąjungoje, suderinant ženklinimo taisykles, tikslinga peržiūrėti taisykles dėl medaus kilmės ženklinimo. Šia direktyva, kaip standartinės taisyklės, turėtų būti reikalaujama etiketėje nurodyti kilmės šalį arba, mišinių atveju, kilmės šalis mažėjančia tvarka, kartu nurodant kiekvienos kilmės šalies medaus procentinę dalį, apskaičiuotą remiantis veiklos vykdytojo atsekamumo dokumentais, taikant 5 % leidžiamąją nuokrypą kiekvienai atskirai mišinio daliai;

[1] OL C, C/2023/881, 2023 12 8, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2023/881/oj.
[2] 2024 m. balandžio 10 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2024 m. balandžio 24 d. Tarybos sprendimas.
[3] 2001 m. gruodžio 20 d. Tarybos direktyva 2001/110/EB dėl medaus (OL L 10, 2002 1 12, p. 47).

(5) tačiau, siekiant užtikrinti tam tikrą lankstumą, valstybės narės turėtų turėti galimybę nustatyti, kad medaus mišinių, kuriuose yra medaus iš daugiau kaip keturių skirtingų kilmės šalių, atveju leidžiama nurodyti tik keturių didžiausių dalių procentus, jei jos kartu sudaro daugiau kaip 50 % viso kiekio. Visos likusios kilmės šalys turėtų būti nurodytos mažėjančia tvarka, kaip ir tuo atveju, kai taikoma standartinė taisyklė. Toks lankstumas netrukdo laisvam medaus, paženklinto pagal standartinę taisyklę, judėjimui, nes standartinėje taisyklėje numatyta išsamesnė vartotojams pateiktina informacija. Standartinės taisyklės ir šio lankstumo ryšys reiškia, kad daugiau nei keturių kilmės šalių atveju, kai penktosios ar kitų kilmės šalių dalys yra identiškos ketvirtajai, neįmanoma nurodyti tik keturių didžiausių dalių, todėl turėtų būti taikoma standartinė taisyklė;

(6) atsižvelgiant į mažesnį pakuočių, kuriose yra tik viena 30 g ar mažesnė medaus porcija, dydį ir dėl to atsirandančius techninius sunkumus, tikslinga numatyti, kad medaus mišinių atveju vietoj kilmės šalių pavadinimų gali būti naudojamas standartizuotas ir tarptautiniu mastu žinomas kodas, t. y. tarptautinis standartas ISO 3166, kuriame apibrėžiami tarptautiniu mastu pripažinti raidžių kodai šalims nurodyti. Visų pirma, siekiant išspręsti techninius sunkumus, kylančius dėl mažesnio pakuočių dydžio, tikslinga naudoti dviraidį kodą (alpha-2), kurį kaip bendrosios paskirties kodą rekomenduoja Tarptautinė standartizacijos organizacija;

(7) Komisijos suderintame medaus autentiškumo kontrolės plane (2015–2017 m.) ir Komisijos suderintuose veiksmuose „Iš avilių“ (2021–2022 m.) pabrėžiama, jog esama įtarimų, kad didelė Sąjungos rinkai pateikiamo medaus procentinė dalis yra falsifikuojama. Būtina užtikrinti, kad būtų parengti suderinti analizės metodai, skirti Sąjungoje gaminamo ir parduodamo medaus falsifikavimo nustatymui. Todėl, be Direktyvos 2001/110/EB 4 straipsnio 1 dalyje nurodytų esamų įgyvendinimo įgaliojimų, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai dėl tokių vienodų metodų parengimo. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamasi laikantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011 ([4]). Tikslinga nustatyti konkretų naudojimosi tais įgaliojimais terminą;

(8) tam tikras terminis apdorojimas gali lemti medaus sudedamųjų dalių, visų pirma fermentų, suirimą. Žiedadulkės, kurios yra viena iš pagrindinių medaus sudedamųjų dalių ir nurodo ryšį su jo botanine kilme, gali nurodyti medaus geografinę kilmę. Siekiant užtikrinti sąžiningą komercinę praktiką ir apsaugoti vartotojų interesus, pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau – SESV) 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus dėl kriterijų, pagal kuriuos nustatoma medaus kilmė iš augalų žiedų ar iš augalų, arba geografinė kilmė, ir kuriais užtikrinama, kad rinkai pateikiamas medus atitiktų Direktyvą 2001/110/EB, visų pirma siekiant išvengti fermentų inaktyvinimo ir užtikrinti, kad nebūtų pašalinta didelė dalis žiedadulkių;

(9) siekiant apsaugoti vartotojų interesus, kuo labiau apriboti sukčiavimą, kai į medų primaišoma kitų, „medaus“ pavadinimo neatitinkančių produktų, sudaryti sąlygas patvirtinti apie medaus kilmę ir kokybę pateiktą informaciją ir užtikrinti kuo didesnį skaidrumą, Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai pagal SESV 290 straipsnį priimti aktus, kuriais nustatomi atsekamumo reikalavimai, kuriais užtikrinama galimybė visoje Sąjungos tiekimo grandinėje, nuo medų surenkančio gamintojo ar importuotojo iki vartotojų, gauti esminę informaciją apie medaus kilmę, įskaitant kilmės šalį, ir su ja susipažinti. Būtina nustatyti suderintus gaminamo ir į Sąjungą importuojamo medaus atsekamumo reikalavimus, kad valstybių narių kompetentingos institucijos galėtų atsekti visą tiekimo grandinę bent jau iki pirmojo etapo Sąjungos viduje. Tomis taisyklėmis neturėtų būti didinama administracinė našta gamintojams, tačiau jos turėtų sudaryti palankesnes sąlygas vartotojams ir priežiūros institucijoms sekti visą medaus kelionę nuo surinkimo iki išpilstymo Sąjungoje. Todėl naujais medaus atsekamumo reikalavimais turėtų būti užtikrinta tiksli informacija apie medaus kilmę ir jo autentiškumą visoje jo tiekimo grandinėje. Siekiant sukurti atsekamumo sistemą ir parengti tinkamiausius reikalavimus, *inter alia*, dėl prieinamų skaitmeninių sprendimų ar metodų, įskaitant, kai tinkama, unikalų identifikatorių ar panašius metodus, analizės, Komisija turėtų atlikti galimybių studiją;

([4]) 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

(10) priimant tuos deleguotuosius aktus, ypač svarbu, kad atlikdama parengiamąjį darbą Komisija tinkamai konsultuotųsi, taip pat ir su ekspertais, ir kad tos konsultacijos būtų vykdomos vadovaujantis 2016 m. balandžio 13 d. Tarpinstituciniame susitarime dėl geresnės teisėkūros ([5]) nustatytais principais. Visų pirma, siekiant užtikrinti vienodas galimybes dalyvauti atliekant su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą, Europos Parlamentas ir Taryba visus dokumentus gauna tuo pačiu metu kaip ir valstybių narių ekspertai, o jų ekspertams sistemingai suteikiama galimybė dalyvauti Komisijos ekspertų grupių, kurios atlieka su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą, posėdžiuose;

(11) siekiant padėti Komisijai naudotis geriausiomis turimomis techninėmis ekspertinėmis žiniomis, turėtų būti sukurta platforma. Toje platformoje, *inter alia*, turėtų būti pateiktos rekomendacijos dėl Sąjungos atsekamumo sistemos, kuria užtikrinama galimybė visoje Sąjungos tiekimo grandinėje, nuo medų surenkančio gamintojo ar importuotojo iki vartotojo, gauti esminę informaciją apie medaus kilmę, įskaitant, kai tinkama, kilmės šalį, gamybos metus ir unikalų gamintojo identifikatorių, ir su ja susipažinti. Ji taip pat turėtų padėti ateityje įsteigti Sąjungos etaloninę medaus laboratoriją siekiant pagerinti kontrolę ir nustatyti medaus falsifikavimą taikant suderintus metodus, taip pat sistemingai tirti medų taikant naujausius tyrimo metodus medaus autentiškumui ir kokybei įrodyti;

(12) Tarybos direktyvoje 2001/112/EB ([6]) nustatyti esminiai žmonėms vartoti skirtų vaisių sulčių ir tam tikrų panašių produktų gamybos, sudėties ir ženklinimo reikalavimai, kad būtų apsaugoti vartotojų interesai ir pagerintas laisvas tų produktų judėjimas;

(13) 2012 m. Direktyva 2001/112/EB buvo iš dalies pakeista Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2012/12/ES ([7]), kad būtų atsižvelgta į naujas taisykles dėl leidžiamų sudedamųjų dalių, pavyzdžiui, susijusias su cukraus, kurio nebeleidžiama naudoti vaisių sultyse, pridėjimu. Atsižvelgiant į tai, kad pasikeitė vaisių sulčių sudėties reikalavimai, vaisių sulčių pramonė galėjo tik vienus metus vartoti teiginį, kad vaisių sultyse nepridėta cukrų, siekiant informuoti vartotojus ir leisti jiems iš karto ir aiškiai atskirti vaisių sultis nuo tam tikrų panašių produktų pagal tai, ar į juos pridėta cukrų. To trumpo laikotarpio nepakako, kad vartotojai būtų informuota apie tai, jog pagal naujas taisykles dėl leidžiamų sudedamųjų dalių į vaisių sultis nebeleidžiama pridėti cukrų. Pagal Direktyvos 2001/112/EB I priedo II dalies 2 punkto penktą įtrauką vaisių nektarai, į kuriuos nepridėta nei cukrų, nei saldiklių, gali būti ženklinami maistingumo teiginiu „nepridėta cukrų“ arba kitu teiginiu, kuris vartotojui gali reikšti tą patį, kartu su nuoroda „produkto sudėtyje yra natūralių cukrų“. Todėl kai kuriems vartotojams ir sveikatos specialistams vis dar neaišku, kad vaisių sultyse, priešingai nei vaisių nektaruose, negali būti pridėta cukrų. Tai galėjo suklaidinti vartotojus, nes tyrimai parodė, kad tuo atveju, kai reikia pasirinkti iš kelių identiškos arba labai panašios maistinės sudėties produktų, pirmenybė teikiama produktams su maistingumo teiginiu;

(14) todėl, visų pirma atsižvelgiant į tai, kad vartotojai vis labiau suvokia su cukraus vartojimu susijusias sveikatos problemas, tikslinga peržiūrėti teiginių apie cukrų vartojimo vaisių sulčių etiketėse taisykles, kad vartotojai galėtų priimti informacija pagrįstus sprendimus. Todėl tikslinga nustatyti specialią taisyklę, pagal kurią būtų savanoriškai vartojamas teiginys, kad vaisių sultyse yra tik natūralių cukrų. Toks teiginys skirtas nurodyti savybes, kylančias iš vaisių sulčių apibrėžties ir leidžiamų vaisių sulčių sudedamųjų dalių, kaip nustatyta Direktyvoje 2001/112/EB. Nurodžius tokį teiginį vartotojams pateikiama teisinga ir tiksli informacija, o tai atitinka tikslus informuoti juos apie produktų maistines savybes, palengvinti vaisių sulčių ir vaisių nektarų atskyrimą ir sudaryti vartotojams sąlygas priimti informacija pagrįstus sprendimus;

(15) dėl technikos pažangos buvo sukurti arba yra kuriami nauji perdirbimo metodai, kuriais iš vaisių sulčių ir vaisių sulčių iš koncentrato visiškai arba iš dalies pašalinami natūralūs cukrūs, siekiant patenkinti didėjančią vartotojų produktų, kurių sudėtyje yra mažiau cukraus, paklausą. Tokiais produktais Sąjungoje gali būti prekiaujama tiek, kiek jie atitinka visus susijusius teisės aktus. Tačiau tie produktai gaunami taikant apdorojimo būdą, kuris nėra vienas iš leidžiamų apdorojimo būdų, išvardytų Direktyvos 2001/112/EB I priedo II dalies 3 punkte, o jų bendras cukraus kiekis yra mažesnis nei iš vaisių išgautų sulčių. Todėl jie negali būti žymimi produkto pavadinimu „vaisių sultys“, „koncentruotos vaisių sultys“ arba „vaisių sultys iš koncentrato“;

([5]) OL L 123, 2016 5 12, p. 1.
([6]) 2001 m. gruodžio 20 d. Tarybos direktyva 2001/112/EB dėl žmonių maistui skirtų vaisių sulčių ir tam tikrų panašių produktų (OL L 10, 2002 1 12, p. 58).
([7]) 2012 m. balandžio 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2012/12/ES, kuria iš dalies keičiama Tarybos direktyva 2001/112/EB dėl žmonių maistui skirtų vaisių sulčių ir tam tikrų panašių produktų (OL L 115, 2012 4 27, p. 1).

(16) tokių produktų Sąjungos rinkoje vis daugėja. Siekiant palengvinti tų produktų pateikimą vidaus rinkai ir sudaryti sąlygas produktų sudėties keitimui ir inovacijoms, taip pat nedarant poveikio taikytiniems Sąjungos teisės aktams, turėtų būti sukurta nauja produktų kategorija, apimanti vaisių sultis, kurių sudėtyje esančių natūralių cukrų kiekis sumažintas, kartu išlaikant kitas pagrindines tipinių sulčių iš tų vaisių, iš kurių jos pagamintos, fizines, chemines, juslines ir maistines savybes. Turėtų būti galima tuos produktus žymėti produkto pavadinimu „vaisių sultys, kuriose yra mažiau cukraus“, „vaisių sultys iš koncentrato, kuriose yra mažiau cukraus“ arba „koncentruotos vaisių sultys, kuriose yra mažiau cukraus“. Siekiant užtikrinti suderinamumą su Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1924/2006 ([8]), cukraus kiekis turėtų būti sumažintas bent 30 %, palyginti su atitinkamai tipinėmis vaisių sultimis, vaisių sultimis iš koncentrato ir koncentruotomis vaisių sultimis iš tų vaisių, iš kurių jos pagamintos. Todėl tikslinga į Direktyvos 2001/112/EB I priedo I dalį įtraukti tas naujas produktų kategorijas ir to priedo II dalyje nustatyti taisykles dėl leidžiamų tų produktų sudedamųjų dalių bei dėl leidžiamų procesų ir medžiagų. Kaip ir kitų rūšių vaisių sulčių atveju, tų naujų kategorijų produktuose neturėtų būti leidžiama naudoti saldiklių arba į juos pridėti saldinamųjų savybių turinčių sudedamųjų dalių;

(17) pagal Direktyvos 2001/112/EB I priedą į vaisių nektarus leidžiama pridėti cukrų, medaus arba abiejų. Siekiant remti vaisių auginimą ir prekybą jais, kartu atsižvelgiant į poreikį skatinti keisti produktų sudėtį, kad vaisių nektaruose būtų mažiau cukrų, reikėtų sumažinti cukrų arba medaus, kurių gali būti dedama į vaisių nektarus, kurių rūgštingumas natūraliai nedidelis ir kurie yra skanūs, dalį;

(18) perkėlus šią direktyvą į nacionalinę teisę, naujų kategorijų vaisių sulčių, t. y. vaisių sulčių, kuriose yra mažiau cukraus, koncentruotų vaisių sulčių, kuriose yra mažiau cukraus, ir vaisių sulčių iš koncentrato, kuriose yra mažiau cukraus, gamintojai turės naudoti leidžiamus procesus taip, kad galutinis produktas atitiktų Direktyvoje 2001/112/EB reikalaujamas savybes. Tačiau, kad būtų pasiekti Direktyvos 2001/112/EB su pakeitimais, padarytais šia direktyva, tikslai, pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus, kuriais nustatomos taisyklės, susijusios su atitinkamų produktų, kuriuose yra mažiau cukraus, fizinėmis, cheminėmis, juslinėmis ir maistinėmis savybėmis, taip pat su leidžiamų procesų siekiant mažinti cukraus kiekį naudojimu. Ypač svarbu, kad atlikdama parengiamąjį darbą Komisija tinkamai konsultuotųsi, taip pat ir su ekspertais, ir kad tos konsultacijos būtų vykdomos vadovaujantis 2016 m. balandžio 13 d. Tarpinstituciniame susitarime dėl geresnės teisėkūros nustatytais principais. Visų pirma siekiant užtikrinti vienodas galimybes dalyvauti atliekant su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą, Europos Parlamentas ir Taryba visus dokumentus gauna tuo pačiu metu kaip ir valstybių narių ekspertai, o jų ekspertams sistemingai suteikiama galimybė dalyvauti Komisijos ekspertų grupių, kurios atlieka su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą, posėdžiuose;

(19) siekiant užtikrinti vienodas šios direktyvos įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai, kiek tai susiję su analizės, kuria užtikrinama atitiktis tam tikrų rūšių vaisių sulčių, kuriomis prekiaujama Sąjungoje, sudėties savybėms, metodais. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamasi pagal Reglamentą (ES) Nr. 182/2011;

(20) atsižvelgiant į Žaliojo kurso ir strategijos „Nuo ūkio iki stalo“ tikslą padėti vartotojams priimti informacija pagrįstus sprendimus ir į didelį vartotojų susidomėjimą ženklinimu, kuriuo nurodoma maisto produktų kilmė, Komisija turėtų ne vėliau kaip per 36 mėnesius po šios direktyvos įsigaliojimo pateikti ataskaitą Europos Parlamentui ir Tarybai, kurioje įvertinamos įvairios ženklinimo galimybės, susijusios su kilmės šalies ar šalių, kurioje (-se) nuimtas vaisių derlius vaisių sulčių ir vaisių tyrės gamybai, nurodymu, prie kurios prireikus pridedamas pasiūlymas dėl teisėkūros procedūra priimamo akto;

(21) Direktyvos 2001/112/EB I priedo II dalies 3 punkte reglamentuojami leidžiami vaisių sulčių ir tam tikrų panašių produktų apdorojimo būdai ir medžiagos. Saulėgrąžų sėklų baltymai vis dažniau naudojami tiesiogiai žmonėms vartoti ir pasirodė esantys veiksminga vaisių sulčių skaidrinimo priemonė. Siekiant atsižvelgti į tą pažangą, į leidžiamų apdorojimo būdų ir medžiagų sąrašą reikėtų įtraukti saulėgrąžų sėklų baltymus;

([8]) 2006 m. gruodžio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1924/2006 dėl teiginių apie maisto produktų maistingumą ir sveikatingumą (OL L 404, 2006 12 30, p. 9).

(22) Sąjungoje vis dažniau parduodamos ir vartojamos iš kokosų išgautos sultys. Pagal Direktyvos 2001/112/EB 3 straipsnio 2 punktą to produkto teisinis pavadinimas yra „kokosų sultys“. Tačiau tarptautiniame standarte, nurodytame *Codex Alimentarius* bendrajame vaisių sulčių ir nektarų standarte (CXS 247-2005), nurodyta, kad pavadinimas „kokosų vanduo“ yra „kokosų sulčių“, tiesiogiai išgaunamų iš kokosų, neišsunkiant jų minkštimo, sinonimas. Todėl tikslinga į tos direktyvos III priedą įtraukti konkretų pavadinimą „kokosų vanduo“. Siekiant užtikrinti, kad tą pavadinimą galėtų lengvai suprasti visi Sąjungos vartotojai, tikslinga numatyti galimybę pavadinimą „kokosų vanduo“ vartoti oficialiosiomis Sąjungos kalbomis. Be to, kadangi iš koncentrato pagamintos kokosų sultys gali būti gaunamos atskiedžiant koncentruotas kokosų sultis geriamuoju vandeniu, tikslinga tos direktyvos V priede nustatyti mažiausią to produkto Brikso vertę;

(23) Tarybos direktyvoje 2001/113/EB ([9]) nustatyti esminiai žmonėms vartoti skirtų vaisių džemų, želė, marmeladų ir saldintos kaštainių tyrės gamybos, sudėties ir ženklinimo reikalavimai;

(24) Direktyvos 2001/113/EB 2 straipsnio 4 punkte reikalaujama, kad etiketėje būtų nurodytas cukraus kiekis, išskyrus atvejus, kai etiketėje pateikiamas maistingumo teiginys apie cukrų. Tas reikalavimas buvo griežtesnis nei Tarybos direktyvoje 90/496/EEB ([10]) nustatytos taisyklės, pagal kurias informacijos apie maistingumą pateikimas ant fasuotų maisto produktų buvo neprivalomas, išskyrus atvejus, kai pateikiamas maistingumo teiginys, o jei maistingumo teiginys susijęs su cukrumi, jame turėjo būti nurodytas cukraus kiekis. Direktyva 90/496/EEB buvo panaikinta ir pakeista Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1169/2011 ([11]). Pagal tą reglamentą informacijos apie maistingumą pateikimas ant pakuočių dabar yra privalomas. Todėl Direktyvoje 2001/113/EB nebereikia konkrečios nuostatos dėl ženklinimo, susijusio su cukrumi, ir tikslinga ją išbraukti;

(25) atsižvelgiant į Žaliojo kurso ir strategijos „Nuo ūkio iki stalo“ tikslą padėti vartotojams priimti informacija pagrįstus sprendimus ir į didelį vartotojų susidomėjimą maisto ženklinimu, kuriuo nurodoma maisto produktų kilmė, Komisija turėtų ne vėliau kaip per 36 mėnesius po šios direktyvos įsigaliojimo pateikti ataskaitą Europos Parlamentui ir Tarybai, kurioje įvertinamos įvairios ženklinimo galimybės, susijusios su kilmės šalies ar šalių, kurioje (-se) nuimtas vaisių derlius vaisių džemų, želė, citrusinių vaisių marmeladų ir saldintos kaštainių tyrės gamybai, nurodymu, prie kurios prireikus pridedamas pasiūlymas dėl teisėkūros procedūra priimamo akto;

(26) Direktyvos 2001/113/EB I priedo I dalyje nustatytas mažiausias vaisių kiekis, kuris turi būti sunaudotas džemui, želė, aukščiausios rūšies džemui arba aukščiausios rūšies želė gaminti. Terminai „aukščiausios rūšies džemas“ ir „aukščiausios rūšies želė“ vartojami žymint tik produktus, pagamintus iš didesnio vaisių kiekio nei produktai, atitinkamai žymimi terminais „džemas“ ir „želė“. To priedo II dalyje nustatytas mažiausias tirpios sausosios medžiagos, t. y. natūralių vaisių cukrų arba pridėtinių cukrų, kiekis ir, siekiant atsižvelgti į esamas nacionalines vaisių džemų, želė, marmeladų ir saldintos kaštainių tyrės gamybos tradicijas, valstybėms narėms leidžiama leisti naudoti mažesnį mažiausią tirpios sausosios medžiagos kiekį;

(27) jei džemams ir želė gaminti naudojama daugiau vaisių, sumažėja pridėtinio cukraus kiekis, kurio reikia, kad tuose produktuose būtų pasiektas mažiausias tirpios sausosios medžiagos kiekis. Siekiant skatinti gaminti džemus ir želė, kuriuose yra daugiau vaisių, ir taip remti vaisių rinką, kartu atsižvelgiant į poreikį sumažinti laisvojo cukraus kiekį, reikėtų padidinti Direktyvos 2001/113/EB I priede nustatytą mažiausią vaisių kiekį, kuris turi būti sunaudojamas džemui ir želė pagaminti. Be to, siekiant padėti vartotojams priimti informacija labiau pagrįstus sprendimus pirkti sveikesnius maisto produktus, tikslinga leisti vartoti to priedo I dalyje apibrėžtus specialiuosius pavadinimus žymėti produktams, kuriuose tirpios sausosios medžiagos kiekis yra mažesnis kaip 60 %, tačiau kurie atitinka Reglamento (EB) Nr. 1924/2006 priede nustatytam maistingumo teiginiui „mažiau cukrų“ taikomas sąlygas;

([9]) 2001 m. gruodžio 20 d. Tarybos direktyva 2001/113/EB dėl žmonių maistui skirtų vaisių džemų, želė, marmeladų ir saldintos kaštainių tyrės (OL L 10, 2002 1 12, p. 67).

([10]) 1990 m. rugsėjo 24 d. Tarybos direktyva 90/496/EEB dėl maisto produktų maistingumo ženklinimo (OL L 276, 1990 10 6, p. 40).

([11]) 2011 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1169/2011 dėl informacijos apie maistą teikimo vartotojams, kuriuo iš dalies keičiami Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (EB) Nr. 1924/2006 ir (EB) Nr. 1925/2006 bei kuriuo panaikinami Komisijos direktyva 87/250/EEB, Tarybos direktyva 90/496/EEB, Komisijos direktyva 1999/10/EB, Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/13/EB, Komisijos direktyvos 2002/67/EB ir 2008/5/EB bei Komisijos reglamentas (EB) Nr. 608/2004 (OL L 304, 2011 11 22, p. 18).

(28) Direktyvos 2001/113/EB I priede terminu „marmeladas“ vadinamas tik tam tikras citrusinių vaisių mišinys. Tačiau, nors tame priede nustatyti teisiniai pavadinimai buvo vartojami prekyboje tame priede nurodytiems produktams pavadinti, keliose oficialiosiose Sąjungos kalbose terminai „marmeladas“ ir „džemas“ vartotojų įprastai vartojami sinonimiškai, kai kalbama apie džemus, pagamintus iš kitų nei citrusiniai vaisiai vaisių. Siekiant atsižvelgti į tą įprastinę vartotojų vartoseną, kai toks vartojimas yra aktualus, ir kartu atsižvelgiant į tai, kad suderintas pavadinimas tebėra „džemas“, valstybės narės turėtų turėti galimybę savo teritorijoje leisti produkto pavadinimo „džemas“ atveju vartoti terminą „marmeladas“, kai kalbama apie kitų nei citrusiniai vaisiai vaisių džemus. Todėl, siekiant išvengti vartotojų klaidinimo, visoje Sąjungoje terminas „citrusinių vaisių marmeladas“, – tuo atveju kai žodžiai „citrusinių vaisių“ galėtų būti pakeisti naudojamo (-ų) citrusinio (-ių) vaisiaus (-ių) pavadinimu – turėtų būti vartojamas žymėti produktui, kuris iki šiol buvo apibrėžtas kaip „marmeladas“, kad būtų galima atskirti šias dvi produktų kategorijas. Todėl tikslinga atitinkamai peržiūrėti Direktyvą 2001/113/EB dėl produktų pavadinimų „marmeladas“ ir „citrusinių vaisių marmeladas“;

(29) tačiau valstybėje narėje, kuri nesinaudoja galimybe „džemą“ pavadinti „marmeladu“, nes vartotojai toje valstybėje narėje tuos terminus nevartoja sinonimiškai, turėtų būti galima ir toliau citrusinių vaisių marmelado, pagaminto iš trijų ar daugiau rūšių vaisių, atveju leisti jos teritorijoje naudoti pavadinimą „kelių rūšių vaisių marmeladas“ arba „[x] rūšių vaisių marmeladas“, kur x – naudotų vaisių rūšių skaičius;

(30) Direktyvos 2001/113/EB II priede išvardytos papildomos sudedamosios dalys, kurios gali būti naudojamos gaminant produktus, kuriems taikoma ta direktyva. Citrusinių vaisių sultys gali būti naudojamos kaip rūgštingumą didinanti medžiaga iš kitų rūšių vaisių pagamintuose džemuose, aukščiausios rūšies džemuose, želė ir aukščiausios rūšies želė. Palyginti su sultimis, pagamintomis ne iš koncentrato, koncentruotos vaisių sultys yra mažesnio tūrio ir ne tokios sunkios transportuoti, stabilesnės, gali būti laikomos ilgiau ir reikia mažiau energijos vandens kiekiui išgarinti gaminant galutinį džemo ar želė produktą. Taigi jas naudoti gaminant džemus, aukščiausios rūšies džemus, želė ir aukščiausios rūšies želė yra tvariau nei šviežias vaisių sultis. Todėl tikslinga tame priede nustatyti, kad tuo atveju, kai konkrečių vaisių rūšių sultis leidžiama naudoti įvairių kategorijų džemuose, aukščiausios rūšies džemuose, želė ir aukščiausios rūšies želė, tas sultis galima naudoti koncentruotame pavidale;

(31) maisto priedų naudojimas šiuo metu reglamentuojamas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1333/2008 ([12]), kuriame yra konkrečių nuostatų dėl džemo ir aukščiausios rūšies džemo. Todėl tikslinga išbraukti Direktyvos 2001/113/EB III priedo B dalies 1 punkto ketvirtą įtrauką ir atitinkamai iš dalies pakeisti jos II priedą;

(32) Tarybos direktyvoje 2001/114/EB ([13]) nustatytos apibrėžtys ir bendrosios taisyklės, kuriomis reglamentuojama tam tikro konservuoto pieno sudėtis, gamybos specifikacijos ir ženklinimas;

(33) Direktyvos 2001/114/EB I priedo 3 punkte išvardyti apdorojimo būdai, kuriais leidžiama iš dalies arba visiškai dehidratuoti konservuotą pieną. Siekiant patenkinti kintančius vartotojų poreikius, turėtų būti leidžiamas apdorojimas, kuriuo mažinamas laktozės kiekis pieno produktuose. Be to, konkretus angliškų terminu „evaporated milk“ (liet. sutirštintas pienas) žymimo produkto pavadinimas tos direktyvos II priede turėtų būti suderintas su tarptautiniais standartais, nustatytais *Codex Alimentarius* sutirštinto pieno standarte (CXS 281-1971);

(34) direktyvose 2001/110/EB, 2001/112/EB, 2001/113/EB ir 2001/114/EB pateikiamos nuorodos į panaikintus aktus. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/13/EB ([14]) buvo panaikinta ir pakeista Reglamentu (ES) Nr. 1169/2011. Tarybos direktyva 89/107/EEB ([15]) ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyva Nr. 95/2/EB ([16]) buvo panaikintos ir pakeistos Reglamentu (EB) Nr. 1333/2008. Tarybos direktyva 98/83/EB ([17]) buvo panaikinta ir pakeista Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2020/2184 ([18]). Todėl tos nuorodos turėtų būti pakeistos nuorodomis į atitinkamas Reglamentų (ES) Nr. 1169/2011 ir (EB) Nr. 1333/2008 bei Direktyvos (ES) 2020/2184 nuostatas;

([12]) 2008 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1333/2008 dėl maisto priedų (OL L 354, 2008 12 31, p. 16).
([13]) 2001 m. gruodžio 20 d. Tarybos direktyva 2001/114/EB dėl žmonėms vartoti skirto tam tikro iš dalies arba visiškai dehidratuoto konservuoto pieno (OL L 15, 2002 1 17, p. 19).
([14]) 2000 m. kovo 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/13/EB dėl valstybių narių įstatymų, reglamentuojančių maisto produktų ženklinimą, pateikimą ir reklamavimą, derinimo (OL L 109, 2000 5 6, p. 29).
([15]) 1988 m. gruodžio 21 d. Tarybos direktyva 89/107/EEB dėl valstybių narių įstatymų, reglamentuojančių maisto priedus, kuriuos leidžiama naudoti žmonėms vartoti skirtuose maisto produktuose, suderinimo (OL L 40, 1989 2 11, p. 27).
([16]) 1995 m. vasario 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 95/2/EB dėl maisto priedų, išskyrus dažiklius ir saldiklius (OL L 61, 1995 3 18, p. 1).
([17]) 1998 m. lapkričio 3 d. Tarybos direktyva 98/83/EB dėl žmonėms vartoti skirto vandens kokybės (OL L 330, 1998 12 5, p. 32).
([18]) 2020 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2020/2184 dėl žmonėms vartoti skirto vandens kokybės (OL L 435, 2020 12 23, p. 1).

(35) todėl direktyvos 2001/110/EB, 2001/112/EB, 2001/113/EB ir 2001/114/EB turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistos;

(36) siekiant suteikti valstybėms narėms galimybę priimti įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus, kad būtų laikomasi šios direktyvos, turėtų būti nustatytas 18 mėnesių perkėlimo į nacionalinę teisę laikotarpis. Kad veiklos vykdytojai turėtų pakankamai laiko prisitaikyti prie naujų reikalavimų, tos nacionalinės nuostatos, kuriomis ši direktyva perkeliama į nacionalinę teisę, turėtų būti taikomos tik praėjus 24 mėnesiams po šios direktyvos įsigaliojimo dienos;

(37) siekiant atsižvelgti į ekonominės veiklos vykdytojų, kurie pateikia rinkai arba ženklina savo produktus laikydamiesi reikalavimų, galiojusių prieš pradedant taikyti nacionalines nuostatas, kuriomis į nacionalinę teisę perkeliama ši direktyva, interesus, būtina nustatyti tinkamas pereinamojo laikotarpio nuostatas. Todėl šioje direktyvoje turėtų būti leidžiama tuos produktus pardavinėti ribotos trukmės laikotarpį pasibaigus perkėlimo į nacionalinę teisę terminui;

(38) kadangi šios direktyvos tikslo, t. y. iš dalies pakeisti Sąjungos taisykles dėl medaus, vaisių sulčių, vaisių džemų, želė ir marmeladų bei tam tikro iš dalies arba visiškai dehidratuoto konservuoto pieno sudėties ir ženklinimo, valstybės narės negali deramai pasiekti, o dėl šios direktyvos masto ir poveikio tų tikslų būtų geriau siekti Sąjungos lygmeniu, laikydamasi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Direktyvos 2001/110/EB daliniai pakeitimai

Direktyva 2001/110/EB iš dalies keičiama taip:

1) 2 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) įvadinis sakinys pakeičiamas taip:

„Šios direktyvos I priede apibrėžtiems produktams Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1169/2011 (*) taikomas šiomis sąlygomis:

(*) 2011 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1169/2011 dėl informacijos apie maistą teikimo vartotojams, kuriuo iš dalies keičiami Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (EB) Nr. 1924/2006 ir (EB) Nr. 1925/2006 bei kuriuo panaikinami Komisijos direktyva 87/250/EEB, Tarybos direktyva 90/496/EEB, Komisijos direktyva 1999/10/EB, Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/13/EB, Komisijos direktyvos 2002/67/EB ir 2008/5/EB bei Komisijos reglamentas (EB) Nr. 608/2004 (OL L 304, 2011 11 22, p. 18).“;

b) 2 punktas pakeičiamas taip:

„2. I priedo 2 ir 3 punktuose nurodyti produktų pavadinimai taikomi tik tame priede apibrėžtiems produktams ir vartojami prekybos srityje tiems produktams apibūdinti. Tuos pavadinimus galima pakeisti tiesiog pavadinimu „medus“, išskyrus korinį medų, medų su korio gabalais ir konditerinį medų.

Tačiau

a) konditerinio medaus etiketėje prie pavadinimo įrašomi žodžiai „skirtas tik konditeriniams gaminiams“;

b) prie tų pavadinimų, išskyrus konditerinį medų, gali būti papildomai nurodyta informacija apie medaus:

— kilmę iš augalų žiedų arba iš augalų, jei medus yra surinktas vien ar daugiausia iš nurodyto šaltinio ir turi nurodytos kilmės juslines, fizikines, chemines bei mikroskopines savybes,

— regioninę, teritorinę ar topografinę kilmę, jei medus yra surinktas vien tik iš nurodyto šaltinio,

— konkrečius kokybės kriterijus;“;

c) 4 punktas pakeičiamas taip:

„4. a) etiketėje nurodoma medaus kilmės šalis, kurioje jis surinktas. Jei medus kilęs iš daugiau nei vienos šalies, kilmės šalys, kuriose medus surinktas, etiketėje nurodomos pagrindiniame regėjimo lauke, mažėjančia tvarka pagal sudaromą svorio dalį, prie kiekvienos nurodant atitinkamą tų kilmės šalių procentinę dalį. Kiekvienai atskirai mišinio daliai, apskaičiuotai remiantis veiklos vykdytojo atsekamumo dokumentais, leidžiama taikyti 5 % nuokrypą.

Tačiau valstybės narės gali jų teritorijoje rinkai pateikiamo medaus atžvilgiu nustatyti, kad, kai medaus mišiniuose yra daugiau nei keturių kilmės šalių medaus ir keturios didžiausios dalys sudaro daugiau kaip 50 % mišinio, leidžiama nurodyti procentinę dalį tik tų keturių didžiausių dalių atžvilgiu, ir kad likusios kilmės šalys turi būti nurodytos mažėjančia tvarka, nenurodant procentinės dalies.

Tuo atveju, kai pakuotės, kuriose medaus grynasis kiekis yra mažesnis nei 30 gramų, kilmės šalių pavadinimai gali būti pakeisti dviraidžiu kodu pagal naujausią galiojančią tarptautinio standarto ISO 3166-1 dėl dviraidžio kodo (alfa-2) redakciją;

b) pagal šio punkto a papunktį pateiktini duomenys laikomi privalomais duomenimis pagal Reglamento (ES) Nr. 1169/2011 9 straipsnį;“;

2) 3 ir 4 straipsniai pakeičiami taip:

„3 straipsnis

Konditerinio medaus atveju, ant talpyklų, pakuočių ir pardavimo dokumentuose aiškiai nurodomas visas produkto pavadinimas, kaip nustatyta I priedo 3 punkte.

4 straipsnis

Komisija gali, atsižvelgdama į tarptautinius standartus ir technikos pažangą, priimti įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomi analizės siekiant patikrinti, ar medus atitinka šią direktyvą, metodai.

Komisija ne vėliau kaip 2028 m. birželio 14 d., atsižvelgiant į tarptautinius standartus ir technikos pažangą, priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomi analizės metodai falsifikuotam medui nustatyti.

Šiame straipsnyje nurodyti įgyvendinimo aktai priimami laikantis 7 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

Iki atitinkamų įgyvendinimo aktų priėmimo valstybės narės, siekiant patikrinti atitiktį šiai direktyvai, taiko, kai tik įmanoma, tarptautiniu mastu pripažintus galiojančius analizės metodus, pvz., pagal *Codex Alimentarius* patvirtintus metodus.“;

3) įterpiami šie straipsniai:

„4a straipsnis

1. Siekiant užtikrinti sąžiningą komercinę praktiką ir apsaugoti vartotojų interesus, Komisijai pagal 6 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais ši direktyva papildoma nustatant:

a) kriterijų „daugiausia“, kiek tai susiję su kilme iš augalų žiedų arba iš augalų, kaip nurodyta 2 straipsnio 2 punkto antros pastraipos b papunkčio pirmoje įtraukoje;

b) sudėties kriterijus, siekiant užtikrinti, kad medus, išskyrus konditerinį medų, pateikiamas rinkai kaip medus arba panaudotas žmonėms vartoti skirtame produkte, kaip apibrėžta I priedo 3 punkte, nebūtų kaitintas ar apdorotas taip, kad natūralūs fermentai būtų sunaikinti arba smarkiai inaktyvinti, atsižvelgiant į invertazės indeksą;

c) kriterijus, siekiant užtikrinti ir patikrinti, kad iš medaus, išskyrus konditerinį medų, pateikiamo rinkai kaip medus arba panaudoto žmonėms vartoti skirtame produkte, kaip apibrėžta I priedo 3 punkte, nebūtų pašalintos žiedadulkės ir kad meduje nebūtų pakeistas absoliutus žiedadulkių kiekis ir žiedadulkių spektras, atsižvelgiant į žiedadulkių kiekį, minimalų žiedadulkių dydį ir filtrų tinklelio akių dydį;

d) minimalų žiedadulkių kiekį konditeriniame meduje, pašalinus neorganines arba organines priemaišas;

e) vietos, kurioje medus buvo surinktas, nustatymo metodus ir kriterijus, Sąjungos masto medaus atsekamumo reikalavimus (nuo medų surenkančio gamintojo ar importuotojo iki vartotojo).

Pirmos pastraipos b–e punktuose nurodytus deleguotuosius aktus Komisija priima ne vėliau kaip 2029 m. birželio 14 d.

Prieš priimdama tuos deleguotuosius aktus Komisija atlieka galimybių studijas. Į atliekamą galimybių studiją, susijusią su pirmos pastraipos e punktu, Komisija įtraukia prieinamų skaitmeninių sprendimų ar metodų, įskaitant, kai tinkama, unikalaus identifikatoriaus ar panašių metodų, analizę.

Komisija pirmoje pastraipoje nurodytuose deleguotuosiuose aktuose nustato pereinamojo laikotarpio nuostatas, taikomas produktams, pateiktiems rinkai iki tų deleguotųjų aktų taikymo pradžios datos.

2. Komisijai pagal 6 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais iš dalies keičiamas II priedas siekiant tame priede išvardytus sudėties kriterijus pritaikyti prie kriterijų, nustatytų šio straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos b punkte nurodytais deleguotaisiais aktais.

4b straipsnis

1. Sukuriama platforma, kurią sudaro:

a) valstybių narių, kompetentingų institucijų ir paskirtų laboratorijų atstovai;

b) ekspertai, atstovaujantys atitinkamiems medaus tiekimo grandinės suinteresuotiesiems subjektams;

c) pilietinei visuomenei atstovaujantys ekspertai;

d) individualiai paskirti ekspertai, kurie turi įrodymais patvirtintų žinių ir patirties šios direktyvos taikymo srityse;

e) akademinei bendruomenei, įskaitant universitetus, mokslinių tyrimų institutus ir kitas mokslines organizacijas, atstovaujantys ekspertai.

2. Platforma:

a) renka duomenis apie medaus autentiškumo kontrolės gerinimo metodus, visų pirma medaus falsifikavimo aptikimo metodus, siekiant jų galimo suderinimo;

b) teikia rekomendacijas dėl Sąjungos atsekamumo sistemos, kad medus būtų atsekamas iki medų surenkančio gamintojo ar importuotojo;

c) teikia rekomendacijas dėl galimo poreikio atnaujinti šioje direktyvoje nustatytus sudėties kriterijus ir kitus kokybės parametrus;

d) teikia rekomendacijas siekiant įsteigti Sąjungos etaloninę laboratoriją.

3. Platformai pirmininkauja Komisija. Komisija priima taisykles dėl platformos sudėties ir darbo metodų. Komisija gali *ad hoc* pagrindu kviesti ekspertus, turinčius specifinių ekspertinių žinių.“;

4) I priedas iš dalies keičiamas taip:

a) 2 dalies b punkto viii papunktis išbraukiamas;

b) 3 punkto trečia įtrauka pakeičiama taip:

— „būti perkaitintas arba

— būti gautas pašalinus neorganines arba organines priemaišas tokiu būdu, kad pašalinama ir didelė dalis žiedadulkių.“

2 straipsnis

Direktyvos 2001/112/EB daliniai pakeitimai

Direktyva 2001/112/EB iš dalies keičiama taip:

1) 3 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) įvadinis sakinys pakeičiamas taip:

„Šios direktyvos I priede apibrėžtiems produktams Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1169/2011 (*) taikomas šiomis sąlygomis:

(*) 2011 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1169/2011 dėl informacijos apie maistą teikimo vartotojams, kuriuo iš dalies keičiami Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (EB) Nr. 1924/2006 ir (EB) Nr. 1925/2006 bei kuriuo panaikinami Komisijos direktyva 87/250/EEB, Tarybos direktyva 90/496/EEB, Komisijos direktyva 1999/10/EB, Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/13/EB, Komisijos direktyvos 2002/67/EB ir 2008/5/EB bei Komisijos reglamentas (EB) Nr. 608/2004 (OL L 304, 2011 11 22, p. 18).“;

b) 1 punkto b papunktis pakeičiamas taip:

„b) kaip alternatyva a papunktyje nurodytiems pavadinimams III priede pateikiamas konkrečių pavadinimų sąrašas. Kai veiklos vykdytojas vartoja III priedo I dalyje išvardytus pavadinimus, jie vartojami toje dalyje nurodytomis kalbomis ir joje nustatytomis sąlygomis. III priedo II dalyje išvardytų pavadinimų atveju valstybės narės, kuriose produktas pateikiamas rinkai, gali nustatyti, kad tie pavadinimai turi būti vartojami viena ar keliomis oficialiosiomis Sąjungos kalbomis.“;

c) įterpiamas šis punktas:

„4. Etiketėje, tame pačiame regėjimo lauke kaip ir I priedo I dalies 1 punkte nurodytų produktų pavadinimai, gali būti pateikiamas teiginys „vaisių sultyse yra tik natūralių cukrų.““;

d) 6 punktas pakeičiamas taip:

„6. Nedarant poveikio Reglamento (ES) Nr. 1169/2011 22 straipsniui, vaisių sulčių iš koncentrato ar vaisių sulčių iš koncentrato, kuriose yra mažiau cukraus, mišinių su vaisių sultimis arba su vaisių sultimis, kuriose yra mažiau cukraus, taip pat vaisių nektaro, gaunamo vien tik ar iš dalies iš vieno ar kelių koncentruotų produktų, etiketėje atitinkamai nurodoma „iš koncentrato (-ų)“ arba „iš dalies iš koncentrato (-ų)“. Ta informacija įrašoma greta produkto pavadinimo aiškiai įžiūrimomis raidėmis ir ji turi ryškiai išsiskirti iš fono.“;

2) 6 straipsnis pakeičiamas taip:

„*6 straipsnis*

I priedo I dalyje apibrėžtiems produktams gaminti gali būti naudojami tik I priedo II dalyje išvardyti apdorojimo būdai ir medžiagos bei II priedo reikalavimus atitinkančios žaliavos. Be to, vaisių nektarai turi atitikti IV priedą.“;

3) 7 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) vienintelė pastraipa pernumeruojama kaip 1 dalis;

b) pridedamos šios dalys:

„2. Komisijai pagal 7a straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais ši direktyva papildoma nustatant taisykles, susijusias su I priedo I dalies 6 punkto a ir b papunkčiuose bei 7 punkte išvardytų produktų fizinėmis, cheminėmis, juslinėmis ir maistinėmis savybėmis ir su leidžiamų cukrų kiekio mažinimo procesų, nurodytų to priedo II dalies 3 punkte, naudojimu.

3. Komisija gali, atsižvelgdama į tarptautinius standartus ir technikos pažangą, priimti įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomi analizės metodai siekiant patikrinti I priedo I dalies 1 punkto a ir b papunkčiuose, 2 punkte, 6 punkto a ir b papunkčiuose bei 7 punkte išvardytų produktų atitiktį šiai direktyvai.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 7b straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

Iki atitinkamų įgyvendinimo aktų priėmimo valstybės narės, siekiant patikrinti atitiktį šiai direktyvai, taiko, kai tik įmanoma, tarptautiniu mastu pripažintus galiojančius analizės metodus, pvz., pagal *Codex Alimentarius* patvirtintus metodus.“;

4) 7a straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 2 dalis pakeičiama taip:

„2. 7 straipsnio 1 dalyje nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami penkerių metų laikotarpiui nuo 2013 m. spalio 28 d. Likus ne mažiau kaip devyniems mėnesiams iki penkerių metų laikotarpio pabaigos Komisija parengia naudojimosi deleguotaisiais įgaliojimais ataskaitą. Deleguotieji įgaliojimai savaime pratęsiami tokios pačios trukmės laikotarpiams, išskyrus atvejus, kai Europos Parlamentas arba Taryba pareiškia prieštaravimų dėl tokio pratęsimo likus ne mažiau kaip trims mėnesiams iki kiekvieno laikotarpio pabaigos.

7 straipsnio 2 dalyje nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami penkerių metų laikotarpiui nuo 2024 m. birželio 13 d. Likus ne mažiau kaip devyniems mėnesiams iki penkerių metų laikotarpio pabaigos Komisija parengia naudojimosi deleguotaisiais įgaliojimais ataskaitą. Deleguotieji įgaliojimai savaime pratęsiami tokios pačios trukmės laikotarpiams, išskyrus atvejus, kai Europos Parlamentas arba Taryba pareiškia prieštaravimų dėl tokio pratęsimo likus ne mažiau kaip trims mėnesiams iki kiekvieno laikotarpio pabaigos.“;

b) 3 dalyje žodžiai „7 straipsnyje“ pakeičiami žodžiais „7 straipsnio 1 ir 2 dalyse“;

c) 5 dalyje žodžiai „7 straipsnį“ pakeičiami žodžiais „7 straipsnio 1 arba 2 dalį“;

5) įterpiami šie straipsniai:

„7b straipsnis

1. Komisijai padeda Augalų, gyvūnų, maisto ir pašarų nuolatinis komitetas, įsteigtas pagal Reglamento (EB) Nr. 178/2002 58 straipsnio 1 dalį (toliau – komitetas), kiek tai susiję su šios direktyvos 7 straipsnio 3 dalimi. Tas komitetas – tai komitetas, kaip tai suprantama Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 182/2011 (*) .

2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.

Jei komitetas nuomonės nepateikia, Komisija įgyvendinimo akto projekto nepriima ir taikoma Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnio 4 dalies trečia pastraipa.

7c straipsnis

Komisija ne vėliau kaip 2027 m. birželio 14 d. pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitą, kurioje pateikiamas kilmės šalies ar šalių, kurioje (-se) nuimtas vaisių derlius vaisių sulčių arba vaisių tyrės gamybai, įvairių ženklinimo galimybių vertinimas. Prie tos ataskaitos prireikus pridedamas pasiūlymas dėl teisėkūros procedūra priimamo akto.

(*) 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).“;

6) I ir III priedai iš dalies keičiami pagal šios direktyvos I priedą;

7) IV priedo I skirsnyje dvidešimt ketvirta eilutė „Svarainiai“ pakeičiama taip: „Svarainiai (Cydonia oblonga L.) 50“;

8) V priede tarp eilučių „Juodieji serbentai“ ir „Vynuogės“ įterpiama ši eilutė:

„Kokosai (*)	*Cocos nucifera* L.	4,5“

3 straipsnis

Direktyvos 2001/113/EB daliniai pakeitimai

Direktyva 2001/113/EB iš dalies keičiama taip:

1) 2 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) įvadinis sakinys pakeičiamas taip:

„Šios direktyvos I priede apibrėžtiems produktams Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1169/2011 (*) taikomas šiomis sąlygomis:

(*) 2011 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1169/2011 dėl informacijos apie maistą teikimo vartotojams, kuriuo iš dalies keičiami Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (EB) Nr. 1924/2006 ir (EB) Nr. 1925/2006 bei kuriuo panaikinami Komisijos direktyva 87/250/EEB, Tarybos direktyva 90/496/EEB, Komisijos direktyva 1999/10/EB, Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/13/EB, Komisijos direktyvos 2002/67/EB ir 2008/5/EB bei Komisijos reglamentas (EB) Nr. 608/2004 (OL L 304, 2011 11 22, p. 18).“;

b) 2 punktas papildomas šia pastraipa:

„Nukrypstant nuo pirmos pastraipos, valstybės narės, kurios vietoj produktų pavadinimų „džemas“ ir „aukščiausios rūšies džemas“, kaip numatyta I priedo I dalies pirmoje ir antroje įtraukose, neleidžia vartoti terminų „marmeladas“ ir „aukščiausios rūšies marmeladas“, gali leisti savo teritorijoje citrusinių vaisių marmelado, pagaminto iš trijų ar daugiau rūšių vaisių, atveju vartoti nuorodą „kelių rūšių vaisių marmeladas“ arba „[x] rūšių vaisių marmeladas“, kur x – vaisių rūšių skaičius.“;

c) 4 punktas išbraukiamas;

d) 5 punktas pakeičiamas taip:

„5. 3 punkte minimi duomenys pateikiami aiškiomis raidėmis užrašyta tame pačiame matymo lauke kaip ir produkto pavadinimas.“;

e) 6 punktas išbraukiamas;

2) 4 straipsnis pakeičiamas taip:

„4 straipsnis

I priede apibūdintiems produktams gaminti galima naudoti tik II priede išvardytas sudedamąsias dalis ir III priedą atitinkančias žaliavas.“;

3) įterpiamas šis straipsnis:

„6a straipsnis

Komisija ne vėliau kaip 2027 m. birželio 14 d. pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitą, kurioje pateikiamas kilmės šalies ar šalių, kurioje (-se) nuimtas vaisių derlius vaisių džemų, želė, citrusinių vaisių marmeladų ir saldintos kaštainių tyrės gamybai, įvairių ženklinimo galimybių vertinimas. Prie tos ataskaitos prireikus pridedamas pasiūlymas dėl teisėkūros procedūra priimamo akto.“;

4) I priedas iš dalies keičiamas pagal šios direktyvos II priedą;

5) II priedas iš dalies keičiamas taip:

a) antra–šešta įtraukos pakeičiamos taip:

— „vaisių sultys, koncentruotos arba nekoncentruotos: tik į džemus,

— citrusinių vaisių sultys, koncentruotos arba nekoncentruotos: gaminant produktus iš kitų rūšių vaisių: tik į džemus, aukščiausios rūšies džemus, želė arba aukščiausios rūšies želė,

— raudonųjų vaisių sultys, koncentruotos arba nekoncentruotos: tik į džemus ir aukščiausios rūšies džemus iš erškėtuogių, braškių, aviečių, agrastų, raudonųjų serbentų, slyvų ir rabarbarų,

— raudonųjų burokėlių sultys, koncentruotos arba nekoncentruotos: tik į džemus ir želė iš braškių, aviečių, agrastų, raudonųjų serbentų ir slyvų,

— citrusinių vaisių eteriniai aliejai: tik į citrusinių vaisių marmeladus ir želė marmeladus,“;

b) pridedama ši įtrauka:

— „maisto priedai, leidžiami pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1333/2008 (*) .

(*) 2008 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1333/2008 dėl maisto priedų (OL L 354, 2008 12 31, p. 16).“;

6) III priedo B dalies 1 punkto ketvirta įtrauka išbraukiama.

4 straipsnis

Direktyvos 2001/114/EB daliniai pakeitimai

Direktyva 2001/114/EB iš dalies keičiama taip:

1) 3 straipsnio įvadinis sakinys pakeičiamas taip:

„Šios direktyvos I priede apibrėžtiems produktams Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1169/2011 (*) taikomas šiomis sąlygomis:

(*) 2011 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1169/2011 dėl informacijos apie maistą teikimo vartotojams, kuriuo iš dalies keičiami Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (EB) Nr. 1924/2006 ir (EB) Nr. 1925/2006 bei kuriuo panaikinami Komisijos direktyva 87/250/EEB, Tarybos direktyva 90/496/EEB, Komisijos direktyva 1999/10/EB, Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/13/EB, Komisijos direktyvos 2002/67/EB ir 2008/5/EB bei Komisijos reglamentas (EB) Nr. 608/2004 (OL L 304, 2011 11 22, p. 18).“;

2) I priedas iš dalies keičiamas taip:

a) 3 punktas papildomas šiuo papunkčiu:

„d) Laktozės kiekio sumažinimas ją paverčiant gliukoze ir galaktoze. Pieno sudėties keitimas dėl šio apdorojimo būdo leidžiamas tik tuo atveju, jei tai neištrinamu užrašu, kuris yra nesunkiai pastebimas ir įskaitomas, nurodoma ant produkto pakuotės. Tokiu nurodymu nedaromas poveikis Reglamentu (ES) Nr. 1169/2011 nustatytai pareigai dėl maistingumo ženklinimo. Valstybės narės gali apriboti ar uždrausti šiame papunktyje nurodytus pieno sudėties pakeitimus.“;

b) 4 punktas papildomas šiais papunkčiais:

„c) leidžiami maisto fermentai pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1332/2008 (*);

d) leidžiami maisto priedai pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1333/2008 (**) .

(*) 2008 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1332/2008 dėl maisto fermentų ir iš dalies keičiantis Tarybos direktyvą 83/417/EEB, Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1493/1999, Direktyvą 2000/13/EB, Tarybos direktyvą 2001/112/EB ir Reglamentą (EB) Nr. 258/97 (OL L 354, 2008 12 31, p. 7).

(**) 2008 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1333/2008 dėl maisto priedų (OL L 354, 2008 12 31, p. 16).“;

3) II priedo a punktas pakeičiamas taip:

„a) Angliškų terminu „evaporated milk“ vadinamas I priedo 1 punkto b papunktyje apibūdintas produktas.“

5 straipsnis

Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Valstybės narės ne vėliau kaip iki 2025 m. gruodžio 14 d. priima ir paskelbia įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus, kad būtų laikomasi šios direktyvos. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų nuostatų tekstą.

Jos taiko tas nuostatas nuo 2026 m. birželio 14 d.

Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

6 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio priemonės

Produktais, kurie buvo pateikti rinkai arba paženklinti anksčiau nei 2026 m. birželio 14 d., laikantis direktyvų 2001/110/EB, 2001/112/EB, 2001/113/EB ir 2001/114/EB, galima toliau prekiauti tol, kol baigsis jų atsargos.

7 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

8 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje 2024 m. gegužės 14 d.

Europos Parlamento vardu	*Tarybos vardu*
Pirmininkė	*Pirmininkė*
R. METSOLA	H. LAHBIB

I PRIEDAS

Direktyvos 2001/112/EB I ir III priedai iš dalies keičiami taip:

1) I priedas iš dalies keičiamas taip:

a) I dalies 1 punkto b papunkčio pirmoji pastraipa pakeičiama taip:

„Produktas, gautas atgaminant koncentruotas vaisių sultis, kaip apibrėžta 2 punkte, naudojant geriamąjį vandenį, kuris atitinka Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje (ES) 2020/2184 (*) nustatytus kriterijus.

(*) 2020 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2020/2184 dėl žmonėms vartoti skirto vandens kokybės (OL L 435, 2020 12 23, p. 1).“;

b) I dalis papildoma šiais punktais:

„6. a) Vaisių sultys, kuriose yra mažiau cukraus

Produktas, gautas iš vaisių sulčių, kaip apibrėžta 1 punkto a papunktyje, kurio sudėtyje natūralių cukrų kiekis sumažintas bent 30 %, taikant II dalies 3 punkte nustatytomis sąlygomis leidžiamą procesą, kuriuo išlaikomos visos kitos pagrindinės tipinių sulčių iš tų vaisių, iš kurių jos pagamintos, fizinės, cheminės, juslinės ir maistinės savybės.

Vaisių sultis, kuriose yra mažiau cukraus, galima gauti vaisių sultis, kuriose yra mažiau cukraus, maišant su vaisių sultimis, vaisių tyre arba abiejų.

b) Vaisių sultys iš koncentrato, kuriose yra mažiau cukraus

Produktas, gautas iš vaisių sulčių iš koncentrato, kaip apibrėžta 1 punkto b papunktyje, kurio sudėtyje natūralių cukrų kiekis sumažintas bent 30 %, taikant II dalies 3 punkte nustatytomis sąlygomis leidžiamą procesą, kuriuo išlaikomos visos kitos pagrindinės tipinių sulčių iš tų vaisių, iš kurių jos pagamintos, fizinės, cheminės, juslinės ir maistinės savybės, arba produktas, gautas atgaminant koncentruotas vaisių sultis, kuriose yra mažiau cukraus, kaip apibrėžta 7 punkte, naudojant Direktyvoje (ES) 2020/2184 nustatytus kriterijus atitinkantį geriamąjį vandenį.

Vaisių sultis iš koncentrato, kuriose yra mažiau cukraus, galima gauti vaisių sultis iš koncentrato, kuriose yra mažiau cukraus, maišant su vienu ar daugiau šių produktų: vaisių sultimis, vaisių sultimis iš koncentrato, vaisių sultimis, kuriose yra mažiau cukraus, koncentruota vaisių tyre ir vaisių tyre.

7. Koncentruotos vaisių sultys, kuriose yra mažiau cukraus

Produktas, gautas iš koncentruotų vaisių sulčių, kaip apibrėžta 2 punkte, kurio sudėtyje natūralių cukrų kiekis sumažintas bent 30 %, taikant II dalies 3 punkte nustatytomis sąlygomis leidžiamą procesą, kuriuo išlaikomos visos kitos pagrindinės tipinio produkto fizinės, cheminės, juslinės ir maistinės savybės, arba produktas, gautas iš vaisių sulčių, kuriose yra mažiau cukraus, kaip apibrėžta 6 punkto a papunktyje, fiziškai pašalinus tam tikrą vandens kiekio dalį. Jei produktas skirtas vartoti tiesiogiai, iš sulčių pašalinama ne mažiau kaip 50 % vandens kiekio.“;

c) II dalis iš dalies keičiama taip:

i) 2 punktas iš dalies keičiamas taip:

— antra įtrauka pakeičiama taip:

— „maisto priedų, leidžiamų pagal Reglamentą (EB) Nr. 1333/2008; tačiau gaminant šio priedo I dalyje išvardytus produktus, išskyrus vaisių nektarus, neleidžiama naudoti saldiklių;“;

— trečia įtrauka pakeičiama taip:

— „į vaisių sultis, vaisių sultis iš koncentrato, koncentruotas vaisių sultis, vaisių sultis, kuriose yra mažiau cukraus, vaisių sultis iš koncentrato, kuriose yra mažiau cukraus, ir koncentruotas vaisių sultis, kuriose yra mažiau cukraus, gali būti grąžinamas aromatas, vaisių minkštimas ir plėvelinės skiltelių pertvaros;“;

— penkta įtrauka pakeičiama taip:

— „į vaisių nektarus gali būti grąžinamas aromatas, vaisių minkštimas ir plėvelinės skiltelių pertvaros; pridedama cukrų ir (arba) medaus iki 20 % visos IV priedo I dalyje nurodyto galutinio produkto masės, 15 % visos IV priedo II dalyje nurodyto galutinio produkto masės ir 10 % visos IV priedo III dalyje nurodyto galutinio produkto masės; ir (arba) saldiklių.

Teiginys, rodantis, kad į vaisių nektarą nebuvo pridėta cukrų, ir bet koks kitas teiginys, kuris vartotojui gali reikšti tą patį, gali būti vartojami tik tuo atveju, jei produkto sudėtyje nėra pridėtinių mono- ar disacharidų arba kitų maisto produktų, naudojamų dėl jų saldinamųjų savybių, įskaitant saldiklius, apibrėžtus Reglamente (EB) Nr. 1333/2008. Kai toks teiginys pateikiamas, ant etiketės taip pat pateikiamas teiginys „produkto sudėtyje yra natūralių cukrų;““;

— septinta įtrauka pakeičiama taip:

— „į I dalies 1–7 punktuose apibrėžtus produktus rūgštumui sureguliuoti leidžiama pridėti citrinų ir (arba) žaliųjų citrinų sulčių ir (arba) koncentruotų citrinų ir (arba) žaliųjų citrinų sulčių iki 3 g/l sulčių, išreiškiant jas bevandene citrinų rūgštimi;“;

— pridedama ši įtrauka:

— „į vaisių sultis, kuriose yra mažiau cukraus, ir vaisių sultis iš koncentrato, kuriose yra mažiau cukraus, leidžiama pridėti vandens tik tiek, kiek tikrai būtina dėl cukraus kiekio mažinimo proceso prarastam vandeniui sugrąžinti.“;

ii) 3 punktas iš dalies keičiamas taip:

— trylikta įtrauka pakeičiama taip:

— „skaidrinimui skirti augaliniai baltymai iš kviečių, žirnių, bulvių arba saulėgrąžų sėklų,“;

— pridedama ši įtrauka:

— „tik vaisių sulčių, kuriose yra mažiau cukraus, vaisių sulčių iš koncentrato, kuriose yra mažiau cukraus, ir koncentruotų vaisių sulčių, kuriose yra mažiau cukraus, atveju: natūralių cukrų kiekio mažinimo procesai, jei jais išlaikomos visos kitos pagrindinės tipinių sulčių iš vaisių, iš kurių jos pagamintos, fizinės, cheminės, juslinės ir maistinės savybės, t. y. membraninis filtravimas ir mielių fermentacija.“;

2) III priedas pakeičiamas taip:

„III PRIEDAS

KONKRETŪS TAM TIKRŲ I PRIEDE IŠVARDYTŲ PRODUKTŲ PAVADINIMAI

I. Konkretūs pavadinimai, kurie gali būti vartojami tik pavadinimo kalba

a) „vruchtendrank“ – vaisių nektarams;

b) „Süßmost“ – vartotinas tik kartu su produktų pavadinimais „Fruchtsaft“ arba „Fruchtnektar“ įvardijant:

i) vaisių nektarą, gautą tik iš vaisių sulčių, koncentruotų vaisių sulčių arba šių produktų mišinio, kai tie produktai, būdami natūralios būklės, yra neskanūs dėl savo didelio natūralaus rūgštingumo;

ii) vaisių sultis, gautas iš obuolių arba kriaušių, prireikus pridėjus obuolių, tačiau nepridėjus cukraus;

c) „suco e polpa“ arba „sumo e polpa“ – vaisių nektarams, gautiems tik iš vaisių tyrės ir (arba) koncentruotos vaisių tyrės;

d) i) „æblemost“ – obuolių sulčių sinonimas;

ii) „æblemost fra koncentrat“ – obuolių sulčių iš koncentrato sinonimas;

e) i) „sur … saft“ kartu su naudotų vaisių pavadinimu (danų kalba) – sultims, į kurias nepridėta cukraus ir kurios yra pagamintos iš juodųjų serbentų, vyšnių, raudonųjų serbentų, baltųjų serbentų, aviečių, braškių ar šeivamedžio uogų;

ii) „sød … saft“ arba „sødet … saft“ kartu su naudotų vaisių pavadinimu (danų kalba) – sultims, kurios yra pagamintos iš šių vaisių ir į kurias pridėta daugiau nei 200 g cukraus vienam litrui;

f) „äppelmust/äpplemust“ – obuolių sulčių sinonimas;

g) „mosto“ – vynuogių sulčių sinonimas;

h) „smiltsērkšķu sula ar cukuru“ arba „astelpaju mahl suhkruga“, arba „słodzony sok z rokitnika“ – sultims, kurios pagamintos iš šaltalankio uogų ir į kurias pridėta ne daugiau kaip 140 g cukraus vienam litrui.

II. Konkretūs pavadinimai, kurie gali būti vartojami viena ar keliomis oficialiosiomis Sąjungos kalbomis

a) „kokosų vanduo“ – produktui, kuris tiesiogiai išgaunamam iš kokosų, neišsunkiant jų minkštimo; vartojamas kaip kokosų sulčių sinonimas.“

II PRIEDAS

Direktyvos 2001/113/EB I priedas iš dalies keičiamas taip:

1) I dalis iš dalies keičiama taip:

a) pirma ir antra įtraukos pakeičiamos taip:

„— „„Džemas“ – tai želė konsistencijos mišinys, pagamintas iš cukrų, vienos ar kelių rūšių vaisių minkštimo ir (arba) tyrės bei vandens. Citrusinių vaisių džemas gali būti gaminamas iš neluptų vaisių, supjaustytų skiltelėmis ir (arba) griežinėliais.

Tačiau valstybės narės, siekdamos atsižvelgti į vartotojų įprastai vartojamus terminus, gali leisti savo teritorijoje produktui „džemas“ pavadinti vartoti terminą „marmeladas“, išskyrus citrusinių vaisių džemo atveju.

Vaisių minkštimo ir (arba) tyrės kiekis 1 000 g produkto pagaminti negali būti mažesnis kaip:

— 450 g – visų rūšių vaisių,

— 350 g – raudonųjų serbentų, šermukšnių, šaltalankių uogų, juodųjų serbentų, erškėtuogių ir cidonijų,

— 180 g – imbiero,

— 230 g – anakardžių,

— 80 g – pasiflorų.

— „Aukščiausios rūšies džemas“ – želė konsistencijos gaminys iš cukrų, vienos ar kelių rūšių vaisių nekoncentruoto minkštimo ir vandens. Aukščiausios rūšies erškėtuogių, besėklių aviečių, gervuogių, juodųjų serbentų, mėlynių ir raudonųjų serbentų džemas gali būti gaminamas vien tik iš šių vaisių nekoncentruotos tyrės arba jos dalies. Aukščiausios rūšies citrusinių vaisių džemas gali būti gaminamas iš neluptų vaisių, supjaustytų skiltelėmis ir (arba) griežinėliais.

Tačiau valstybės narės, siekdamos atsižvelgti į vartotojų įprastai vartojamus terminus, gali leisti savo teritorijoje produktui „aukščiausios rūšies džemas“ vartoti terminą „aukščiausios rūšies marmeladas“, išskyrus citrusinių vaisių džemo atveju.

Gaminant aukščiausiosios rūšies džemą iš obuolių, kriaušių, slyvų su kauliukais, arbūzų, melionų, vynuogių, moliūgų, agurkų ir pomidorų, negalima jų maišyti su kitais vaisiais.

Vaisių minkštimo kiekis 1 000 g galutinio produkto pagaminti negali būti mažesnis kaip:

— 500 g – visų rūšių vaisių,

— 450 g – raudonųjų serbentų, šermukšnių, šaltalankių uogų, juodųjų serbentų, erškėtuogių ir cidonijų,

— 280 g – imbiero,

— 290 g – anakardžių,

— 100 g – pasiflorų.“;

b) penkta ir šešta įtraukos pakeičiamos taip:

„— „„Citrusinių vaisių marmeladas“ – tai želė konsistencijos mišinys, pagamintas iš vandens, cukrų ir vieno arba kelių toliau nurodytų iš citrusinių vaisių gautų produktų: minkštimo, tyrės, sulčių, vandeninių ekstraktų ir žievelės. Produkto pavadinime „citrusinių vaisių marmeladas“ terminas „citrusiniai vaisiai“ gali būti pakeistas naudojamų citrusinių vaisių pavadinimu.

Citrusinių vaisių kiekis 1 000 g produkto pagaminti negali būti mažesnis kaip 200 g, iš kurių ne mažiau kaip 75 g turi būti iš vidinio sluoksnio (endokarpio).

— Pavadinimas „želė marmeladas“ gali būti vartojamas, jei produkte, kuris apibrėžiamas kaip citrusinių vaisių marmeladas, nėra netirpių medžiagų, išskyrus nedidelius smulkiai supjaustytų žievelių kiekius.“;

2) II dalis pakeičiama taip:

„II. Tirpių sausųjų medžiagų kiekis I dalyje apibrėžtuose produktuose, nustatytas refraktometru, turi būti ne mažesnis kaip 60 %, išskyrus produktus, kurie atitinka Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1924/2006 (*) reikalavimus dėl sumažinto cukraus kiekio, ir tuos produktus, kuriuose cukrūs visiškai arba iš dalies pakeisti saldikliais.

Nedarant poveikio Reglamento (ES) Nr. 1169/2011 17 straipsnio 1 dalies taikymui, valstybės narės, siekiant atsižvelgti į tam tikrus ypatingus atvejus, gali leisti vartoti 1 dalyje apibrėžtų produktų pavadinimus produktams, kuriuose yra mažiau kaip 60 % tirpių sausųjų medžiagų, įvardyti.

(*) 2006 m. gruodžio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1924/2006 dėl teiginių apie maisto produktų maistingumą ir sveikatingumą (OL L 404, 2006 12 30, p. 9).“